

РЕШЕНИЕ

№ 598

гр. София, 04.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров
Христо Минев**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **9557** по описа за **2021** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63 ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по кас.жалба вх.№ 21045512/13.09.21г на [фирма]-С. с представляващ В.П. и с проц.представител адв. П.Ч. против Решение от 20.08.21г по нахд № 17489/19г на СРС, НО, 114ти състав, с което е изменено НП № НП-101/30.09.19г на Зам.Председател на ДАМТН, с което на касатора е наложено адм.наказание “имуществена санкция” в размер на 1000лв / на осн. чл. 58 ал.2 от ЗТИП, за нарушение по чл. 27 ал.4 от НБЕТНА/, като СРС намалява размера до минималния от 500лв. Нарушението е извършено на 05.02.19г в [населено място], установено е на 19.06.19г /при проверка по документи във връзка със сигнал от 13.06.19г/, като се изразява в това, че дружеството /в качеството си на лице, осъществяващо технически надзор на асансьори съгл. лицензия № 792/03.07.18г/, не е уведомило писмено рег.отдел на ГД”ИДТН” в 3дневен срок от 30.01.19г /когато е издаден РА № 6/30.01.19г/, т.е. в срок до 04.02.19г вкл. за монтиран асансьор в жил.сграда в [населено място], [улица].

В кас.жалба се твърди, че решението е неправилно и мат. и проц.незаконосъобразно, като се моли за отмяната му и отмяна на НП.Сочи се, че СРС не е обсъдил всички възражения на дружеството, а именно- асансьорът е бил спрян от експлоатация и за дружеството не е съществувало задължение да уведоми органите на техн.надзор по чл.18 т.2 от Наредбата. В съд.заседание касаторът не се представлява.

Ответникът- ДАМТН се представлява в съд.заседание от юрк.К., която изразява становище за неоснователност на кас.жалба и правилност на решението на СРС.В писмени бележки се претендира юрк.възнаграждение, оспорва се като прекомерно възнаграждението на адвоката на касатора и се сочи, че при проверка на асансьора на 19.06.19г е установено, че същият е технически неизправен и спрян от експлоатация/няма осветление,няма аварийно осветление,стоп в шахтата/.Съгл. чл. 27 ал.4 от НБЕТНА, когато при техн.преглед по чл.24 ал.1 органите по чл.18 т.2 установят, че асансьорът не е годен за по-нататъшна безопасна експлоатация, са длъжни в 3дневен срок да уведомят за това рег.отдел на ГД"ИДТН",което не е било сторено.Съгл. чл. 10 ал.1 т.7 и т.11 от Наредбата, ако бутонът стоп липсва/както установяват свид.показания/ или липсва осветление в кабината, асансьорът е негоден за експлоатация според самия законодател.Съгл. чл. 10 ал.2, касаторът със съдействието на ползвателя на асансьора е следвало незабавно да прекрати достъпа до него, да го обезопаси и сигнализира, както и да уведоми рег.отдел. Отговорността на дружеството е безвиновна и обективна, нарушението е извършено чрез продължено бездействие. Правилни са изводите на СРС за правилност и законосъобразност на НП и АУАН.

Прокурорът намира кас.жалба за неоснователна.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

За валидността, допустимостта и мат.законосъобразност на въззивното решение К..състав следи и служебно/и при липсата на конкретни възражения в тази връзка/, а за допуснати от РС проц.нарушения и за явна несправедливост на наложеното наказание- само ако такива се твърдят от касатора/твърди проц.нарушения в събирането и цененето на доказателствата/.

К..състав намира постановеното решение на СРС за валидно и допустимо, но за процесуално незаконосъобразно, по следните съображения:

Всъщност изричните възражения на касатора касаят само несъобразяването от СРС на факта, че асансьорът е бил спрян от експлоатация още от 2016г, поради което за дружеството не е възникнало задължението по чл.27 ал.4 от Наредбата, респ. Негово нарушение изобщо не е налице.СРС е изложил мотиви по това възражение/т.е. разгледал го е/, като приема, че със съставянето на РА № 6/30.01.19г от служител на дружеството /за констатации от извършения годишен техн.преглед на асансьора/, за дружеството е възникнало задължението по чл.27 ал.4 от Наредбата, като няма документални данни асансьорът да е спрян от експлоатация от 2016г, респ. преди на 30.01.19г да е била документално установена неговата неизправност.

Следователно спорът по делото е по приложението на мат.закон, но за да се реши той, следва да са събрани необходимите доказателства и те да са ценени правилно/а това не е сторено от СРС/.Касационният състав намира следното:

1/ Дружеството [фирма] е лице по чл.7 ал.1 от НБЕТНА, т.е. лицето, поддържащо асансьора/чрез служителя М.Р./ Домууправител, т.е. Представител на ЕС на [улица] е В.П.. А. в тази сграда е с № 917 АС 2302, като съгл. чл. 32 от ЗТИП е съоръжение с повишена опасност и попада под действието на НБЕТНА/приета на осн. чл. 31 ал.1 от ЗТИП/. Касаторът [фирма]-С. пък е лице по чл.18 т.2 от Наредбата/лицето, осъществяващо технически надзор на асансьора, съгл. лицензия № 792/03.07.18г/. По

повод постъпил сигнал в ДАМТН на 13.06.19г/от домоуправителя, по повод оферта за ремонт на асансьора за 15 000лв/, на 19.06.19г е извършена проверка на място на асансьора- от инспектори в РО ИДТН ЗЦБ, в присъствието на домоуправителя и на М.Р./лицето, поддържащо асансьора/. Установено е при проверката /на кабината, върху кабината и в шахтата на асансьора, както и в ел.деловодна система на ДАМТН/, че към 19.06.19г: 1/ [фирма]-С. /осъществяващ технически надзор на асансьора/ не е уведомил писмено ДАМТН, най-късно на 04.02.19г/в 3дневен срок от съставянето на РА № 6/30.01.19г/, за негови собствени констатации в т.5/аварийно алармено устройство и осветление в шахтата липсват/ и т.6/стоп бутони в шахтата и върху кабината липсват/ от съставения РА № 6/30.01.19г/съставен от инспектор в дружеството- Д., при направен от него годишен техн.преглед на асансьора;/ 2/ в асансьора продължават да липсват: аварийно алармено устройство, осветление в шахтата,устройство за аварийно спиране/стоп бутон/ върху кабината, устройство за аварийно спиране/стоп бутон/ в шахтната яма.

2/ Съгл. чл. 39 ал.2 вр. §12 ал.1 т.3 от Наредбата, ползвателите на асансьори без аварийно алармено устройство, следва да осигурят такова до 31.12.16г. Съгл. чл. 39 ал.1 т.2 вр. §12 ал.1 т.2 от Наредбата, ползвателите на асансьори без осветление в шахтата, следва да осигурят такова до 30.06.16г. Съгл. чл. 39 ал.1 т.3 вр. §12 ал.1 т.2 от Наредбата, ползвателите на асансьори без монтирано на покрива на кабината устройство за аварийно спиране/стоп бутон/, следва да осигурят такова до 30.06.16г. Съгл. чл. 39 ал.1 т.4 вр. §12 ал.1 т.2 от Наредбата, ползвателите на асансьори без монтирани устройства за аварийно спиране/стоп бутони/ в шахтната яма и в ролковото помещение, следва да осигурят такива до 30.06.16г. Изводът е, че най-късно на 31.12.16г ползвателите на асансьора, т.е. ЕС на [улица], е имала задължението да приведе асансьора в съответствие с цитираните изисквания на Наредбата. Това задължение на ЕС безспорно не е било изпълнено- нито на 30.06.16г, нито на 31.12.16г, нито при съставянето на РА № 6/30.01.19г за годишен техн.преглед/, нито на 19.06.19г/при проверката от инспекторите от ДАМТН/. Видно от Ревизионната книга на асансьора/част от АНП/, асансьорът е произведен през 1935г.Видно от заключението в РА № 6/30.01.19г- асансьорът е годен за експлоатация след спазване изискванията на Наредбата. Дружеството не представя съставените от него РА за год.технически прегледи през 2017г и през 2018г/т.е. след изтичането на 31.12.16г и на последния срок по Наредбата/.

3/ След съставянето на АУАН на 24.07.19г, дружеството е депозирано възражение в срок/че асансьорът не е в експлоатация/, като с него представя и доказателствена заявка до него от ЕС /от 08.02.19г/- с искане на ЕС дружеството да извърши преглед на асансьор след спряна експлоатация и неговата пререгистрация, по искане на ползвателя на асансьора.

4/ Видно от показанията на актосъставителя пред СРС/инспекторът Д./: той е участвал в проверката на 19.06.19г; установил е, че към тази дата асансьорът е спрян от експлоатация.

Видно от показанията пред СРС на лицето, съставило РА № 6/30.01.19г/инспектор Д., служител на дружеството,осъществяващо техн.надзор/: към дата 30.01.19г асансьорът е заварен от него като спрян от експлоатация; при проверката на 19.06.19г също е бил спрян от експлоатация/тогава представител на дружеството не е присъствал;/ след проверката лицето, поддържащо асансьора/ [фирма]/ е отстранило неизправностите по асансьора; след това инсп.Д./служител на дружеството, осъществяващо техн.надзор/

прави проверка и съставя нов РА/че асансьорът е годен за употреба/, след което инспектор от ДАМТН прави проверка и пуска в експлоатация асансьора; дружеството има задължение да уведоми ДАМТН, ако след констатирани от него неизправности-асансьорът продължи да работи/а случаят не е такъв, и преди и след РА № 30/30.01.19г- асансьорът не е в експлоатация/.

Видно от показанията пред СРС на лицето, поддържащо асансьора-Р. /служител на [фирма]/: присъствал е при проверката на 19.06.19г; още през 2016г от дружеството е била дадена оферта на ЕС -за привеждане на асансьора в съответствие с изискванията на Наредбата в срок до 31.12.16г; ЕС не е приела офертата/не са събрали нужната сума/, ЕС не е изпълнила и задълженията си по Наредбата до 31.12.16г, поради което дружеството, поддържащо асансьора/само то има такива правомощия по Наредбата/-спира асансьора от експлоатация/това следва да е описано в писмения дневник на асансьора, съхраняван в машинното помещение-такъв по делото липсва приложен;/ на 30.01.19г дружеството, поддържащо асансьора е уведомило устно инсп.Д./извършват год.технически преглед от името на дружеството, осъществяващо техн.надзор/, че асансьорът е спрян от експлоатация; още 5-6 месеца след проверката асансьорът е бил извън експлоатация.

Според К.състав, свидетелите бъркат “спирането на асансьора от експлоатация” като юридически факт по Наредбата/доказва се с писмени доказателства по Наредбата/ с установеното от тях фактическото състояние на асансьора/не се използва/.

5/ СРС се е произнесъл при неизяснена фактическа обстановка и непълнота на доказателствата, като не е разграничил/също като АНО/- задълженията на ползвателите на асансьора/упражнявани чрез домоуправителя, съгл. §16 от ПЗР на Наредбата/, задълженията на дружеството, поддържащо асансьора/по чл.7а, чл.9 ал.1 т.4 и т.5, ал.6 и ал.8, чл. 9а ал.1 и ал.2 и чл.10 ал.1 и ал.2 от Наредбата/ и задълженията на дружеството, осъществяващо техн.надзор/по чл.20 ал.1 т.1 и т.2, по чл.24 ал.1 т.2 -8 и ал.3, чл.27 ал.1 и ал.2 от Наредбата/ . След като лицето, поддържащо асансьора свидетелства пред СРС, че е спряло експлоатацията на асансьора поради неизпълнени изисквания на чл.39 от Наредбата в сроковете по §12 ал.1 т.2 и т.3 от ПЗР на Наредбата, то СРС е следвало да събере доказателства за този факт/по §12 ал.2 -4 от ПЗР на Наредбата/. Тъй като, ако действително е налице такъв писмен акт за спиране от експлоатация на асансьора, то задължението по чл.27 ал.4 от Наредбата ще касае не годишен преглед по чл.24 ал.1 т.2, а преглед по друга хипотеза на чл.24 ал.1 /т.3-8/ и ще е в зависимост от това дали действително някой е бил спрял от експлоатация асансьора преди 30.01.19г. Следва да се съберат от СРС доказателства за всички подчертани по-горе текстове, вкл. кога са сключени договорите с двете дружества и кога те са започнали да изпълняват задълженията си, всички съставени от касатора рев.актове за проверки по всички хипотези на чл.24 ал.1 от Наредбата, доказателства за изпълнение задълженията на ползвателите на асансьора и на резултатите от проверките на дружеството, поддържащо асансьора. Едва тогава ще се установи кой,кога и кое точно свое задължение по Наредбата не е изпълнил.

Решението на СРС следва да се отмени като проц.незаконосъобразно и да се върне за ново разглеждане от друг състав, който да събере указаните изрично доказателства и да прецени мат.законосъобразност на НП въз основа на тях.

При този изход на спора/отменено решение на СРС/, искането на ответника за присъждане на разноски е неоснователно.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.1 и чл. 222 ал.2 т.1 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 20.08.21г по нахд № 17489/19г на СРС, НО, 114ти състав, по кас.жалба вх.№ 21045512/13.09.21г на [фирма]-С. с представляващ В.П..

ВРЪЩА ДЕЛОТО за ново разглеждане от друг състав на СРС.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: